

Ph n 6

Ch ng 22

Đã sang tháng ba nh ng th i ti t ch ng có v gì là m lên mà còn có d u hi u l nh h n và còn có m a l t ph t n a. Nó khoác m t cái ch n m ng ng i co ro trên b u c a s , v m t tr m t nhìn xu ng con ph tr c nhà. Ni nó ang là m t khu ph c ã có t r t lâu, c nh v t ây c ng mang v c kính c a th i xa x a vì v y mà nó t o cho con ng i cái c m giác bu n man mác. C n m a ngày m t l n khi n n i bu n trong lòng càng è n ng, b t giác nó a tay vi t m y nét ngu ch ngo c lên cái c a s b ng kính, ánh m t ch a ng n i bu n vô h n.

- C ch!

Cánh c a t t m ra, Ni Ni sách m t túi l n b c vào trên áo còn v ng vài gi t n c m a. Ni Ni t cái túi xu ng bàn n trong b p, v i vàng út hai tay vào túi áo, c ng i g n nh co dúm l i, môi run run.

- L nh... ch t... i... c!

Nó r i kh i b u c a s ti n l i g n Ni Ni và khoác cái ch n lên ng i cô bé. Nh nhàng b o:

- Ch ã nói là không c n i r i, trong t l nh v n còn n.

- Trong t l nh toàn óng h p không t t cho s c kh e mà m y hôm nay ch có n gì âu toàn u ng r u, lát em s n u cho ch m y món t m b , trông ch bây gi ch ng khác gì cái xác không h n c .

Ni Ni ra v d y b o sau ó nh y lên gi ng chui vào chi c ch n bông to s .

- Bây gi em ph i i ng l y l i s c, ch ng ra ngoài y l nh l m nh ch t ngoài y ch ng ai thêm c u âu.

Nó b t c i tr c câu nói c a Ni Ni, tâm tr ng c ng t t h n m t chút, l ng l ng ti n l i ch bàn n l y trong túi x p vào t . V a làm v a nh v l n u g p Ni Ni.

ó là m t bu i t i mu n, nó t nhà H o Dân tr v . Lúc i ngang qua m t con h m nh thì nghe th y ti ng khóc c ng v i ti ng hét y au n c a m t cô gái. Nó tò mò ti n vào trong con h m, ánh sáng m m t a ra t cái bóng èn cao áp c , c g ng không phát ra ti ng ng. D i ánh sáng m ó nó th y m t cô bé có khuôn m t r t áng yêu ang ng i b t d i t, n c m t giàn gi a trên m t. Cô bé b hai th ng con trai gi a ch t n m c không th nhúc nhích, cánh tay ph i thì b m t con nh gi ch t, nh ó v a dùng dao kh c cái gì ó lên tay cô bé v a khinh kh nh nói:

- Cho mày ch a cái t i thích xen ngang vào vi c c a ng i khác.

Trong lòng b ng c m th y vô cùng t c gi n tr c hàng ng c a b n ng i kia, hình nh cô bé kia c ám nh u óc nó, nh l i l n u t chân n thành ph xa l này, nó c ng t ng b b t n t, b ánh. Th là ch ng chút do d , nó ch y l i p cho hai th ng ang gi cô bé y m i a m t phát, sau ó xoay ng i á m nh vào ng i con nh ang c m dao khi n c ba a b n chúng ngã ng a ra sau. M y tên xung quanh th y v y li n lao vào, nó nhanh chóng kéo cô bé kia ng d y và ch y nh bay ra kh i con h m.

Sau cái l n ó, cô bé kia c bám ri t l y nó không buông và luôn mi ng g i nó là ân nhân. Lúc u nó c m th y r t ng i nh ng lâu d n c ng ch ng ng i n a, c ng ch ng bi t t bao gi nó b t u quan tâm h n n cô bé ó. Ch ng m y ch c mà hai ch em ã tr nên thân thi t v i nhau. Cô bé gi i thi u mình tên là Ni Ni, ang h c l p chín, Ni Ni c ng là tr m cô gi ng nó, cô bé s ng m t mình trong c n h c mà b m l i và hàng tháng c nh n tr c p c a nhà n c. Qua ti p xúc thì nó nh n th y Ni Ni là m t ng i t t, luôn l c quan yêu i, c bi t là luôn quan tâm n nh ng ng i xung quanh m i t i cô bé nói h i nhi u. Ni Ni c ng k cho nó nghe lý do vì sao cô bé b b n ng i kia ánh. Hóa ra là cô bé giúp m t c u b n b b n chúng b t n t, ch c gi n b n chúng nên m i b ánh th m th ng nh th .

Mãi n khi nó tr thành i t c a Deer Scool và ánh nhau gi i h n thì nó m i i tìm b n chúng tr thù cho Ni Ni. Nó ã r ch cho con nh c m u m t phát vào m t c nh cáo.

B ng ti ng chuông báo tin nh n vang lên tách nó ta kh i dòng suy ngh v n v . Là c a Hoàng Nguyên.

- Tr i l nh, em nh m c áo m.

c xong tin nh n nó kh m m c i, Hoàng Nguyên mà nó quen âu có bi t quan tâm n ng i khác nh v y. V l i nó v i Nguyên không cãi nhau chí chóc thì c ng c nh khoe nhau i u, ch có lúc nó khóc thì Nguyên m i d u dàng c m t chút.

Suy ngh m t lát, nó nh n l i cho Hoàng Nguyên: “Em mu n i ch i.”

Ch a y 30 giây sau máy ã báo có tin nh n m i: “Ok, ch anh 20 phút.”

Chi c ô tô màu n i b t gi a s c tr i u ám c a ngày m a l nh, chi c xe ang di chuy n m t cách ch m ch p trên ng ph v ng v . Nó ng i trong xe ng m nhìn quang c nh ngoài c a s , trong lòng dâng lên c m giác cô n l c lũng. Gi a cái thành ph r ng l n này, ch ng có l y m t ng i thân, ng i nó yêu th ng nh t c ng r i b nó, c ng may là v n còn nh ng ng i b n t t luôn quan tâm lo l ng cho nó.

M i ngh mông lung nó không ý xe ã d ng h n, n khi cánh c a bên ch nó ang ng i b t m nó m i gi t mình h i:

- Gì vậy?

- a em n m t n i r t tuy t! - Hoàng Nguyên v a nói v a kéo nó ra kh i xe.

Gió l nh làm nó rùng mình, m i ng c lên trông r t áng yêu. Hoàng Nguyên tháo chi c kh n trên c ra quàng cho nó r i kéo tay nó i.

i c m t o n, tr c m t nó hi n lên m t cánh ng r t r ng, c non xanh t i ph m t l p s ng m ng r t p m t. Nó ng c nhiên n m c hai m t tròn xoe, không dám tin trong thành ph ph n hoa l i có m t cánh ng l n và p th này.

- R t p úng không, ây là m t n i r t c bi t. - Hoàng Nguyên có v r t t hào v cánh ng c này, ôi m t c u nh sáng b ng lên.

- c bi t!

- úng v y, ây h u nh không có m a và c thì xanh quanh n m.

- Sao l i a em t i ây?

- gi i t a n i bu n ch sao, nhìn m t em xám x t gi ng h t m y ám mây trên tr i. - Nguyên n a ùa n a th t, a ánh m t dò xét nhìn nó. Xem ra úng nh c u ngh , cô nhóc này l i ang au lòng vì tên b n thân c a c u.

M t lúc lâu không th y nó nói gì, Nguyên l i lên ti ng phá v s im l ng.

- M y l n nghe em than phi n gào khóc ch i b i c ng quen r i thêm hôm nay ch c c ng ch ng sao.

M t nó h i bi n s c hóa ra trong m t Hoàng Nguyên ch có nh ng hình nh không m y t t p c a nó.

Hoàng Nguyên làm ra v nh không có gì, ngây ngô h i:

- L i au lòng vì tên kia à?

- Em và Hy Th n bên nhau ba tháng và chia tay c ng ã c ba tháng. Ch t ti t! Em không ngh trong kho ng th i gian ng n nh th em l i có th yêu m t ng i nhi u nh v y, không cách nào quên c. - Gi ng nó nh s p khóc n n i.

- Sáu tháng âu có ng n, h n n a yêu m t ng i th t lòng âu c n bi t th i gian bên ng i ó dài hay ng n, ch c n yêu h t mình là c.

- Nh ng yêu h t lòng m t ng i không yêu mình r t m t m i.

- Sao em bi t c u y không yêu em? N u không yêu em t i sao l i c u em m i khi em g p nguy hi m?

Nó b i r i tr c câu h i c a Hoàng Nguyên, v n này nó th c s ch a h ngh n.

Hoàng Nguyên quan sát bi u hi n c a nó r i ti p t c h i:

- Có bao giờ em nghĩ sẽ quay lại với Hy Thiên không?

Một khoảng lâu kéo dài.

- Có lẽ cuộc em là do thế này, Hàn Hy Thiên chỉ yêu một mình Hoàng Thiên Di.

Giống nó như bóng tối ánh sáng thoáng qua, đôi mắt to tròn trở nên trống rỗng vô hồn.

- Thiên Di là người Hy Thiên yêu trong quá khứ còn hiện tại thì người yêu là em.

Hoàng Nguyên cũng nghĩ thích cho nó hiểu, một cuộc nói chuyện rồi cái suy nghĩ cũng quên đi.

- Em là người tôi yêu nhưng cô ấy là người con gái quan trọng nhất cuộc đời tôi. Xin lỗi em! Nhưng cái gì cũng không thể xúc phạm đến cô ấy... Đó là người Hy Thiên nghĩ trước khi bước vào buổi tối hôm anh đưa em về nhà anh.

- Em biết suy nghĩ của người khác à?

Hoàng Nguyên vô cùng ngạc nhiên trước những gì nó vừa nói.

- Không! Em có thể biết suy nghĩ của người khác khi nhìn thẳng vào mắt của anh ấy và Hy Thiên là người duy nhất em có thể làm như vậy. - Nó như chính mình, một nỗi sợ hãi chua chát.

- Quá tốt rồi, hai người đúng là có thể giao tiếp cảm xúc, là những người bạn tốt, nên quay lại với nhau càng sớm càng tốt.

Hoàng Nguyên vui mừng vì mình không thêm ý thức sau khi trên mặt nó, chỉ biết cảm xúc khuyên nó quay lại. Nó cười khúc khích, quay lưng đi khi ánh sáng.

- Em thà không có cái gì là thiện giao tiếp cảm xúc còn hơn là bị cái suy nghĩ kia của Hy Thiên dày vò.

Lúc này Hoàng Nguyên mới nhận ra hành động quá liều của mình, tự nguyện rời bỏ thân ba giây rồi vì vàng chực chờ theo nó.

- M... sorry đáng ghét, nhưng anh em nghĩ tôi buồn không nghĩ là khi buồn buồn hèn. - Hoàng Nguyên áy náy nhìn nó, giọng hời hợt.

- Anh mà cảm giác xin lỗi, nhưng phải công nhận ichi với anh khi buồn buồn hèn một chút. - Nó nói một nỗi sợ hãi Nguyên yên tâm những thứ chết trong lòng đang bùng nổ au giận dữ.

Còn cái tên kia khi nhìn thấy nỗi sợ của nó thì trái tim bùng nổ những cảm xúc, cảm giác không hề biết nỗi sợ kia đang diễn ra cho mình xem.

Vừa bước chân vào nỗi sợ của nó đã bám chặt theo, kèm theo đó giọng nói trong tròng của Ni Ni:

- ỉt cu ỉ cùng ch c ng v , em lo ch t c. T ỉ sao ch ỉ mà không b o em m t câu, mà ch ỉ ầu v y? ỉ v ỉ ai? Em th y có chi c ô tô màu a ch v .

Ni Ni nói li n tho ng khi n nó không còn c h ỉ mà tr l ỉ. Nó c ỉ áo treo lên móc, quy t nh ỉ ch .

- N u món gì v y?

Ngh n m y món n mình v a n u, Ni Ni quên luôn vi c ch t v n nó, ch y l ỉ bàn n gi ỉ thi u:

- ầy là súp gà ch thích n nh t, còn có c gà rán và cá n ng n a...

Ch cho Ni Ni gi ỉ thi u xong m y món n c a mình có l th c n s ngu ỉ h t m t, nó l c l c u r i l ng l n tr c.

Qu th c là Ni Ni n u n r t ngon, lâu r ỉ nó m ỉ c n m t b a c m ngon nh th này.

Ni Ni còn ang thao thao b t tuy t, m t h ng lên tr n nhà thì nghe th y ti ng ho “kh kh ”, cô bé li n d ng màn gi ỉ thi u th c n c a mình l i r ỉ quay sang nhìn nó.

- Áááá! ỉ... ỉt ... m ỉ... m ỉ ch ang ch y... ch y máu kìa! - Ni Ni s h ỉ hét lên, tay run run ch vào m t nó.

Nó v ỉ t gi y n lau s ch ch máu m ỉ sau ó ch y vào nhà v sinh. Ch t ti t! c m ỉ l ng p l nh lâu là m ỉ nó l ỉ ch y máu.

Ch cho máu h t ch y ra nó m ỉ dám lên gi ng n m, trong ng ỉ t nhiên c m th y khó ch u vô cùng và nó thi p ỉ lúc nào không hay.

Ti ng chuông ỉ n tho ỉ vang lên inh ỉ ánh th c nó kh ỉ gi c ng sâu.

- Alo! - Gi ng nó t r ỉ s m t m ỉ.

- Mu n c u Ni Ni thì n a ch XYZ... tút... tút... tút...

Nó ch a k p h ỉ thêm gì thì ng ỉ v a g ỉ cho nó ã cúp máy, nó b c mình qu ng ỉ n tho ỉ sang m t bên, u o ỉ ng ỉ d y. Trong ng ỉ còn khó ch u h n c tr c lúc ng . Nó nhìn kh p phòng nh ng không th y Ni Ni ầu, l ỉ v ỉ l y cái ỉ n tho ỉ v a m ỉ qu ng ỉ b m g ỉ cho Ni Ni.

- Thuê bao quý khách v a g ỉ...

Lúc này nó m ỉ c m th y lo l ng th t s , v ỉ vàng khoác áo vào r ỉ ch y ra ngoài. Nh ng m ỉ ch xu ng c n a cái c u thang thì m t c n au u p n khi n c ng ỉ nó choáng váng, ph ỉ v n vào t ng m ỉ ng v ng c.

- Ch t ti t! - Nó ch ỉ th , rút ỉ n tho ỉ t trong túi ra và b m g ỉ.

- Alo! - Gì ng nói tr m h i khàn vang lên t u dây bên kia nh ng s m t m i c ng v i lo l ng khi n nó ch ng nh n ra gì ng nói kia không ph i c a H o Dân.

- Alo! H o Dân... Ni Ni b b tr i... c u em theo vài ng i n a ch XYZ này nhé.

Sau ó nó cúp máy.

Ch m t lát cho h t choáng nó m i kh i ng mô tô và lao i v i t c th t kh ng khi p. Ni Ni chính là m t ph n quan tr ng không th thi u trong cu c s ng c a nó, t lâu nó ã coi cô bé nh là ng i thân c a mình. N u cô bé có chuy n gì ch c nó s ân h n c i m t.

- Kíttt!

Chi c mô tô en d ng l i tr c c ng m t khu chung c b b hoang cách trung tâm thành ph 20km. Có hai ng i ang ng ó, có v nh ang i nó n.

C n th n gi t chi c côn nh khúc vào th t l ng r i nó m i i theo hai ng i kia.

Cùng lúc ó nhà Hy Th n.

H n v a m c áo v a c m i n tho i g i cho ai ó.

- Alo! Nguyên, c u g i thêm m y a r i ng ch tôi ng A.

- Có chuy n gì v y?

- Thiên Di v a g i, Ni Ni b b t cóc r i, nghe gì ng cô y có v không n.

- C u ang m mình tôi i c r i.

- Không c! Tôi có linh c m không lành.

Nó v a i theo hai ng i kia v a quan sát xung quanh. Xem ra n u có ng i b gi t r i v t xác ây thì c ng ch ng có ai bi t. Ni này hoang vu m t cách áng s .

i c m t o n hai ng i kia đ ng l i tr c m t tòa nhà 8 hay 9 t ng gì ó r i nói v i nó:

- Tòa nhà này có t t c 72 phòng, em mày ang m t trong 72 phòng ó và mày có 30 phút tìm ra nó.

Nó nhìn tòa nhà tr c m t r i nhìn hai ng i kia, ánh m t l rõ v khinh b , gi ng l nh b ng.

- ã đ tao t i ây ch c ch n b n mày ã có s chu n b , âu c n ch i cái trò ch có trong phim y làm tao m t s c.

Hai tên kia bi t không l a c nó nên ành l ng l ng i ti p, l n này nó c đ n n m t tòa nhà khác.

Bác vào mặt cửa phòng lớn trên tầng hai, nó thấy có rất nhiều người và a s là con trai, Ni Ni thì đang bắt trời mặt góc và đang bắt tay.

Mấy tên con trai này cũng chỉ mới 20 tuổi nhưng nhìn tên nào cũng to cao l l ng. Nếu là bình thường nó có thể hai phần ba số người này nhìn còn trong tình trạng sợ hãi thì nó không dám chắc có hình ảnh mặt phần ba hay không.

- Làm gì mà lo lắng vậy Hàn Thiên Di? Nhìn họ nhìn thấy số lượng trên mặt cô qu là rất thú vị.

Mặt gì ng con gái vậy a l v a quen vang lên trong cửa phòng riêng. Nó ôm tay vòng tìm kiếm người và nói và ánh mắt dõi người con nh có vẻ tỏ o dài bên má phải.

- Là cô à? - Gì ng nó không chút cảm xúc.

- Xem ra cô vẫn như tôi.

- Cô muốn gì? - Nó quan sát từng chỗ của con nh kia, cẩn trọng hỏi.

- Tr thù... nhưng cô yên tâm người tôi muốn tr thù là cô chỉ không phải con bé kia, nó chỉ là mình thôi. - Con nh mặt số n n c i thích thú, ánh mắt nh muốn nhìn kỹ hơn.

- Cô có nhiều người như vậy mà còn chỉ trò b i này sao? Ngay cả người trực tiếp với tôi còn không dám thì nói gì tr thù. - Nó nh ch môi cười, mặt n c i y s khinh b .

- H ! Tôi đâu có ngu mà chỉ mặt chỉ tay với cô, mặt tr thù đâu có quy nh phải chỉ tay, mặt tr thù c là c.

Nó không nói gì nữa, bây giờ có nói gì thì con nh kia cũng không nghe lọt tai. Xem ra hôm nay nó không thể lãnh l n ra khỏi đây.

- Sao cô im lặng vậy, sợ à? - Thấy nó không nói gì con nh mặt số càng c à, giọng khiêu khích.

- ã n c này thì còn sợ cái quái gì nữa? Không dám chỉ mặt chỉ tay thì tay cũng lên đi. - Nó quét ánh mắt nhìn bóng qua tầng ng i, nh n m nh câu cú. Tay rút cái côn nh khúc sau lưng ra.

- Thích ánh sáng nào thì ánh sáng trời khuôn mặt nó ra. - Nh mặt số ra l nh cho bản em rời lui sang mặt bên.

C cửa phòng lớn bằng cách tr nên h n lo n, tiếng kim loa i va chạm vào nhau phá vỡ yên lặng của khu nhà hoang.

Chương 23

Tiếng leng keng khô kh c vang lên trong không gian hoang vắng âm nh.

Nhi t càng lúc càng th p vì tr i ang t i d n.

Trong c n phòng r ng l n, ánh èn nh nh ph n chi u lên g ng m t t m m hôi c a nó. M i ch h c h n m i tên mà nó c m th y s c l c c a mình ã s p c n ki t. C ng i nó nóng nh l a t, u au d d i nh ng v n c ng v ng. N u bây gi nó g c ngã, Ni Ni s b b n chúng làm h i m t.

M t c n au u n a l i p n khi n nó lo ng cho ng l i m y b c và trong lúc còn ch a k p ng v ng l i thì m t cây g y s t p m nh vào chân khi n nó kh y xu ng. Cùng lúc ó con nh m t s o c m dao h ng th ng vào nó mà âm t i.

Nó v i vàng ng d y nh ng c n au chân khi n nó không th di chuy n c, ành b t l c nhìn ch l i dao kia xuyên th ng vào mình.

Vào th i kh c nguy hi m ó, m t bóng ng i cao g y v t n tr c m t nó, xoay m t vòng p m t và ôm tr n nó vào lòng.

- H ! - M t âm thanh nh phát ra, ng i h n kh run lên, tay b t giác si t ch t nó h n.

- ng c!... Sao l i nhất dao ó cho tôi ch ! - Gi ng nó run run, khuôn m t ã tái nh t h n i.

Nó gi tay nh y h n ra nh ng h n ã nh c b ng nó lên, gi ng l nh b ng:

- Nguyên! Ch này c u gi i quy t.

Nguyên không nói gì, ch h ng ánh m t lo l ng theo bóng hai ng i kia cho n khi h khu t h n.

Trong u c u b ng xu t hi n m t suy ngh : “C u mu n là ng i nhất dao ó thay nó”.

Máu ch y nhi u làm t m c m t kho ng áo, môi ã tr nên th t nh t nh t, h n v n g ng ôm ch t nó trong lòng, liên t c thúc gi c tài x i nhanh h n.

Trong vòng tay m áp y, nó ã l m i t lúc nào, c th nóng ran ang run r y, môi kh m p máy:

- L nh... quá!

H n ôm nó ch t h n m t chút, v t th ng l ng au nhói, máu ch y càng lúc càng nhi u nhi u nh ng khuôn m t h n v n l nh nh th ng, ch riêng có ôi m t là y s lo l ng và m áp ang nhìn nó.

Trên gi ng b nh tr ng tinh, nó v n mê man ch a t nh. Chai n c truy n treo u gi ng ang nh t ng gi t ch m rãi vào c th nó.

bên c nh, h n ã g c m t xu ng gi ng, c c th nh m t h t s c l c, ch có tay là v n n m ch t tay nó.

- tôi a anh i x lý v t th ng. - H o Dân sau khi làm xong th t c nh p vì n quay tr v phòng nói v i h n.

- Tôi không muốn Thiên Di mất mình.

- Ừ, nhưng trên mạng, chị ấy sẽ cảm thấy Thiên Di, nếu anh không mau xử lý vụ việc thì anh sẽ chết vì mất máu.

- Cuộc sống tôi là con nít hay sao mà dè dặt cái gì đâu. - Giọng hèn lẻo lẻo của cô.

- H ! Tôi đã làm gì, anh chết hay không cũng chẳng liên quan gì tới tôi. Tôi chỉ sợ con nhà giàu lòng khi thấy anh biến mất này thôi. - Hồ Dân đứng đờ đẫn, bất chợt nói với mình.

Hy Thiên chấp nhận lịch trình cho nó rời đi theo Hồ Dân.

Khi bóng hai người kia vụt qua khu vực hành lang, một bóng người nhanh chóng mở cửa phòng biến mất và bước vào trong nhà. Có ai nhìn thấy.

Trên cánh cửa cửa phòng mờ mờ, ánh chiếu tà đã phả xuống một nửa cánh cửa, bóng dáng cô bé của nó trải dài trên thảm cỏ xanh mướt.

Bỗng nó nghe có tiếng người nói, vội vàng lắng nghe rồi chạy về phía phát ra âm thanh. Trước mặt nó có hai người, một trai một gái, đang nô đùa rất vui vẻ. Cô gái có mái tóc dài màu hồng đỏ còn cậu trai thì có mái tóc vàng sáng lấp lánh dưới ánh nắng chiếu xuống.

Nó cảm thấy mình nhìn hai người họ cho đến khi họ quay mặt đi, nó mới giật mình nhận ra đó là người quen. Hai người kia cũng đã nhìn thấy nó và cô gái có mái tóc màu hồng đỏ đang tiến lại gần nó, giọng khinh khỉnh.

- Tôi... - Nó nhát thẹn không biết trả lời như thế nào, thốt ra nó cũng không biết tí sao mình có mặt đây. - Hy Thiên... anh ấy không sao chứ? - Chết như nhát dao hơn nữa cho mình, nó ngập ngừng hỏi Thiên Di.

Thiên Di thốt ra, ánh mắt bỗng chốc trở nên sắc lạnh.

- Cô nghĩ Hy Thiên cứu cô là vì lòng tốt cho cô à? Anh ấy chết thì người cho cái tình yêu ngu ngốc của cô thôi. - Thiên Di nhìn chằm chằm, quan sát vẻ mặt của nó rồi tiếp tục nói:

- Cô nghĩ Hy Thiên sẽ tha thứ cho những lời xúc phạm đến tôi của cô sao?... Cô nên nhớ rằng người yêu anh ấy là Tôi, Cô Chỉ Là Người Thay Thế.

Thiên Di bỗng nhiên nhớ câu chuyện, ánh mắt liền bỗng nhiên chuyển sang thẫn thờ. Nó đứng ngây ngốc tại chỗ, môi mấp máy nhưng không nói nên lời, đôi mắt tay sững sờ nhìn theo bóng hai người kia khuất dần.

Tay nó bu chặt lấy ga giường, rưng rưng chảy vào môi biến mất máu. Thiên Di khỏe mạnh, mặt mày tươi cười trong sự thất vọng của mình.

- Thiên Di! Thiên Di!

Giọng nói nhàn nhạt và áp lực kéo nó ra khỏi giấc mơ kỳ lạ kia.

- Ch ... sao ch l i ây? Hy Th n âu?

Nó a ôi m t hoe y m t m t m i nhìn B i Doanh, s lo l ng hi n rồ trong gi ng nói.

- ang i khâu v t th ng em ng lo.

B i Doanh v a nói v a a tay lau gi t n c m t trên m t nó. Ân c n h i ti p:

- L i m th y ác m ng à?

- Em... không bi t n a... nó r t gi ng th t, gi ng nh em v a m i tr i qua chuy n ó v y.

- Có l là do m t quá... à Ni Ni ã c Hoàng Nguyên a v nhà, con bé có h i ho ng s m t chút.

- V y à! Con bé không sao là t t r i.

Nó l ãng nhìn ra ngoài c a s , m a ã t nh nh ng b u tr i v n en k t, th nh tho ng l i có vài tia ch p lóe lên phía xa xa.

Nó dùng l i li m s ch máu dính trên môi, gi ng nh b ng.

- Tanh quá!

“Gi c m v a r i...”

Tr i ã sáng t bao gi , t sau gi c m kì l ó nó không giám ng n a, B i Doanh sau khi đ n dò nó m y câu ã cùng Thi u Thiên v nhà chu n b cho nó.

Trong u nó không ng ng suy ngh v nh ng l i nói c a T Di trong gi c m . Tâm trí hoàn toàn r i b i. ây là lúc thích h p nh t quay l i nh ng nó không can m v t qua cái bóng trong quá kh y.

- C ch!

C a phòng b t m và Hy Th n ch m rãi b c vào, c g ng gi cho v t th ng m i khâu không b ng m nh, khuôn m t nh t nh t vì m t quá nhi u máu.

Nó nhìn h n, m t kh nh n l i, n u không nhất dao ó cho nó thì h n s ch ng ph i ch u au nh th này.

Ngh i ngh l i, h n chính vì nó mà b th ng, không th gi ng m t nhìn h n i l i khó kh n nh th c. Nó gi t m i kim truy n trên tay ra, g t ch n sang m t bên r i trèo xu ng gi ng, ch y l i h n.

- Em làm gì v y? - H n l m nó, gi ng có chút không vui.

- Giúp anh. - Nó tròn m t nhìn h n.

- Tôi t i c, mau gi y ta n truy n ti p i. - H n l nh lũng nói.

Nó li c xéo h n m t cái, tay v n n m ch t cánh tay h n.

- Mu n gì ây?

- a anh lên gi ng.

H n nh ch môi c i, ánh m t nhìn nó có chút m ám.

- Lên gi ng? M i xa tôi có ba tháng mà em ã...

Nó a tay b t m m h n l i, hai má l ng, lu ng cu ng gi i thích:

- Không... không ph i nh anh ngh âu... ý em là... là... tóm l i nó... r t r t...

Câu nói c a nó b ch n l i b ng m t ôi môi m m m i và m áp, h ng b c hà thoang tho ng trong không khí. M t nó ã nay còn h n, tay chân lóng ngóng không bi t âu.

Vòng tay h n càng lúc càng si t ch t, h i th c ng tr nên th t g p gáp.

“Cô nên nh r ng ng i anh y yêu là tôi, cô ch là ng i thay th .”

Nó v i y h n ra, lù l i m t b c. H n nhìn nó có chút khó hi u nh ng ngay l p t c l y l i phong thái th ng ngày, bá o tuyên b m t câu:

- Em ch c t ra áng yêu tr c m t mình tôi thôi.

Nh ng ngày sau ó, m c dù ã kh i b nh nh ng nó v n ti p t c n m l i b nh vì n không ch u v v i lí do là có trách nhi m ph i ch m sóc cho h n.

B i Doanh ch c i không nói gì, d o này cô v i Thi u Thiên ang chu n b ôn thi vào i h c nên c ng không có nhi u th i gian n th m nó. H o Dân v i Ni Ni là r nh r i nh t toàn hòa nhau trêu ch c nó. Hoàng Nguyên m y hôm này l i l n m t t m, nó b ng nhiên c ng c m th y nh nh .

- Làm gì mà m t th n ra v y? - H n ng i bên c nh v a g m táo v a l ãng h i.

- Anh b o m t ai th n? - Nó li c xéo h n m t cái, tay ngh ch ngh ch c áo s mi c a h n.- D o này không th y Hoàng Nguyên n.

- Em nh c u ta à?

- Em th y bu n vì không có ng i cãi nhau. - Nó ph ng ph u nhìn h n, v m t áng yêu vô cùng.

H n không nói gì, l ng l ng quay m t ra phía c a s , kh nu t n c b t c m t cái, tay v n ôm ngang eo nó.

Ch là th này, h n l y c ti n cho vi c ch m sóc, kê sát hai cái gi ng b nh vào nhau và th là nó nghi m nhiên t b n cùng phòng tr thành b n cùng gi ng v i h n.

M y ngày này h n c ng t nhiên thay i, không còn gi cái v l nh lũng khi bên c nh nó.

- Ê! Anh nhìn cái gì ngoài đó vậy?

Nó nhìn theo hướng nhìn đang nhìn nhưng chỉ thấy gì ngoài mây âm mây
ang hướng trời, tò mò hỏi.

- Chỉ nhìn gì cơ. - Hắn quay lại nhìn nó một chút nh b nh là chỉ nhìn thấy
gì thế, tay đưa lên nắm lấy tay nó đang ngh ch c áo, nói nh ra l nh: - Mng
ngh ch n a.

Ch t ti t! Hắn ã c kìm nén mà nó thì c gây th không biết gì, toàn làm
ra m y cái hành ng khiêu khích h n.

B ng nhiên c ng i h n c ng l i, n th c ng ng ng l i luôn.

Nó đang ng i trên ùi h n, u ng vào vai, tay ti p t c v n v e cái c áo.
M m l m b m:

- Hy Th n áng ghét, nói chuy n chán ng t, l i không biết nh ng con gái...

Nó c h n nhiên nói mà ch ng ý tên kia v n ang b t ng, h i th ang
nóng d n lên.

- Cho em ba giây v l i v trí c n u không ng trách tôi. - Hắn l nh lũng
e d a.

Nó làm nh ch ng nghe thấy gì, ti p t c l m b m m t mình, tay t c áo l i
chuy n xu ng ngh ch cúc áo.

H n gi m t tay n m ch t tay nó l i tay còn l i xoay m t nó v phía i di n
v i mình, nh ch môi c i y quy n r .

- ng trách tôi không báo tr c.

Nó b ng m t nhìn h n, trái tim b h ng m t m t nh p, c g ng thoát kh i
ng i h n. Nh ng ã mu n.

M t n hôn ng t ngào và m áp, lâu r i nó m i c m th y mùi v c a h nh
phúc lan t a trong c th mình và d n d n áp l i n hôn n ng m kia.

n khi nó p p nh vào ng c h n ý nói mình s p không th n i h n m i
ch u buông nó ra, m t y v ti c nu i.

- Chỉ vì hôn... là m t cái ch t... th t ngu ng c. - Nó v a h h n h n v a
l m h n, l n nào c ng hôn n m c không th c n a m i ch u buông ra.

- Chỉ vì m t n hôn ng t ngào v i ng i mình yêu c ng áng.

- Xi n u hôn nhau mà ch t c thì có khi hai chúng ta c ghi danh vào
k l c guinness m t. - Nó ùa.

- V y chúng ta ti p t c th xem có ch t c không.

H n l i vòng tay ôm nó th t ch t...

- Hàn Hy Th n mau th ... - Nó nói c n a câu thì im b t.

Không gian trong phòng b nh tràn ng p h ng v c a h nh phúc.

Cách ó m t cánh c a, qua ô c a kính nh , m t ôi m t y thù h n nhìn ch m ch m vào hai ng i h .

- C i y, hai ng i s ch ng còn h nh phúc c nh th này bao lâu n a âu.